

Streszczenie

Praca stanowi opis dzieła artystycznego, powstałego w ramach przewodu doktorskiego. Dzieło, złożone z ośmiu songów musicalowych, prezentuje różne style muzyczne i okresy w historii musicalu amerykańskiego. Przyczyną wyboru takiego repertuaru była dotychczasowa edukacja i rozwój artystyczny Autora, których kierunek od zawsze wyznaczał teatr muzyczny. Celem stworzenia wspomnianego powyżej dzieła artystycznego było zbadanie relacji pomiędzy techniką wokalną a stylistyką muzyczną. Dobry repertuar stanowi zestawienie wielu języków muzycznych, stylów kompozytorskich i zapożyczeń z innych gatunków muzyki popularnej.

Praca składa się z trzech rozdziałów. Pierwszy rozdział jest poświęcony stylistyce muzycznej, które na przestrzeni lat pojawiły się w teatrze musicalowym. Porusza kwestię formowania gatunku, a także obecności klasycznego i rozrywkowego nurtu w jego rozwoju. W drugim rozdziale znajdują się syntetyczne biografie oraz charakterystyka twórczości kompozytorów, których musicale złożyły się na dzieło artystyczne. Ostatni rozdział opisuje relacje techniki wokalnej i stylistyki muzycznej. Zaczyna się od wprowadzenia do najważniejszych technik emisyjnych w musicalu. Następnie wskazuje na różne jakości wokalne, różnice w wykorzystaniu rezonansu, ataku dźwięku, frazowania i efektów stylistycznych zastosowanych przez Autora w zróżnicowanym repertuarze. Pracę zwięźdają zakończenie i bibliografia.

Zakończenie pracy zwraca uwagę na obecność dwóch źródeł techniki wokalnej w musicalu, analogiczną do dwóch dróg rozwoju samego gatunku. Potwierdza istnienie relacji pomiędzy stylem a techniką, której najważniejszą cechą jest formotwórczość. Ponadto pokreśla, że największą właściwością musicalu jest jego inkluzywność. Musical łączy śpiew, aktorstwo i taniec oraz zespala je w spójną całość. Niezwykle podatny na zmiany społeczne, musical porusza aktualne tematy, ale także parafrazuje najróżniejsze pierwowzory: od powieści, wierszy, poprzez filmy fabularne i animowane, sztuki dramatyczne i opery, a na wydarzeniach autentycznych i biografiach skończywszy. Gatunek wchłania trendy i nowe style muzyczne, naśladuje je, ale nigdy ich nie kopiuje. Przetwarza dany język muzyczny i kreuje tym samym nową jakość, nie tracąc paradoksalnie autentyczności.